

An aerial photograph of a river with a large island in the center. The island is covered in dense foliage with vibrant yellow and red leaves, suggesting autumn. Several small figures of people are visible on the island and along the riverbanks. The background shows a dense forest with green and yellow trees.

บทที่ ๓
มักกะลีผล
นารีผล

ต้นมักกะลีผล

มักกะลีผลเป็นต้นไม้ทิพย์ในป่าหิมพานต์ ซึ่งเป็นที่นิยมยินดีของผู้เหาะเหินเดินอากาศได้ คือ ผู้มีฤทธิ์ ทั้งเทวดา คนธรรพ์ นักพรตลัทธิอาณานิคม

ต้นไม้ทิพย์นี้จะขึ้นเป็นกลุ่มประปราย กระจายอยู่ทั่วป่าหิมพานต์ รอบๆ เขาพระสุเมรุ

ลำต้นมีสีน้ำตาลทองเป็นเงาเรียบระยับสวยงาม ส่วนใบจะเป็นพุ่มสีทองแพรวพราว เมื่อถึงฤดูกาลจะมีมักกะลีผลห้อยอยู่เต็มไปหมด

ใน ๑ ปี ต้นมักกะลีผลจะออกดอกออกผลเพียงครั้งเดียว ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ไม่แน่นอนเท่าไร เริ่มตั้งแต่ผลิดอกตูมจนกระทั่งเป็นดอกบานนั้นใช้เวลา ๑ เดือนของสวรรค์

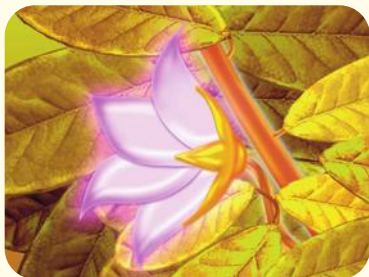

จากดอกบานจนกลายเป็นนารีผลก็ใช้เวลาอีก ๑ เดือน ส่วนอีก ๑ เดือนที่เหลือเป็นช่วงที่มักกะลีผลจะหลุดจากขั้ว ซึ่งแต่ละผลจะหลุดจากขั้วไม่พร้อมกัน และเมื่อผลหลุดจาก ขั้วลงมาแล้ว จะคงสภาพอยู่ได้เพียง ๗ วันสวรรค์เท่านั้น

เมื่อเทียบเวลาบนสวรรค์ชั้นนี้กับเวลาบนโลกมนุษย์ เวลา ๕๐ ปีในเมืองมนุษย์จะเท่ากับ ๑ วันของเขา ถ้า ๗ วัน บนสวรรค์ก็จะเท่ากับ ๓๕๐ ปีในเมืองมนุษย์ นับจากที่ต้น มักกะลีผลผลิดอกตูม ๑ เดือน ก็คือ ๑,๕๐๐ ปีมนุษย์ ต่อมา เริ่มเจริญเติบโตจากดอกกลายเป็นผลใช้เวลาอีก ๑ เดือน ก็รวมได้ ๓,๐๐๐ ปีมนุษย์ กว่าที่ผลจะสุกงอมได้ที่ต้องรอ ไปอีก ๑,๕๐๐ ปีมนุษย์ รวมทั้งหมดประมาณ ๔,๕๐๐ ปี

หอมหวานชวนเซย์

ยามที่มักกะลีผลผลิจากขั้วตูมๆ นั้น จะมีกลิ่นหอมหวาน ชวนรัญจวนใจ เมื่อเริ่มแย้มบานจะทวีความหอมมากยิ่งขึ้น

และในยามที่ดอกบานเต็มที่ ก็จะส่งกลิ่นหอมพุ่งจนกลบ
กลิ่นดอกไม้อื่นใดทั้งสิ้น มีแต่เพียงกลิ่นมักกะลีผล
เท่านั้นที่หอมตลบอบอวลไปทั่วทั้งป่า

ที่สำคัญคือ กลิ่นนี้เป็นความหอมอันแสนพิเศษ เป็น
ความหอมที่เย้ายวน ไร้ใจ ชวนให้เกิดความกำหนัดยินดี
ทำให้ผู้ที่ได้กลิ่นหอมนี้เกิดกามราคะได้

ต้นมักกะลีผลในป่าหิมพานต์ มีดอกซึ่งมีกลิ่นหอม
แตกต่างจากกลิ่นหอมของดอกไม้ใดๆ ในโลกนี้ เป็นกลิ่น
ที่**หอมเกินกว่ากลิ่นของดอกไม้ทุกชนิดบนโลกมนุษย์** ซึ่ง
ความหอมหวานสุดพิเศษนี้จะชวนให้เกิดความกำหนัดยินดี
ทำให้รู้สึกเคลิบเคลิ้ม อยากจะมีคู่รัก

หากจะเปรียบกลิ่นดอกมักกะลีผลกับกลิ่นน้ำหอมใดๆ
ในโลก แม้เป็นกลิ่นของน้ำหอมชั้นเลิศ ก็ไม่อาจเทียบเทียม

ความหอมของดอกมักกะลีผลได้ เพราะมนุษย์ไม่สามารถ
ทำน้ำหอมให้หอมได้ถึงขั้นนั้น

แม้นดอกยังหอมถึงเพียงนี้ ก็ลองจินตนาการดูเถิดว่า
ผลจะหอมสักเพียงใด

ผู้สนใจมักกะลีผล

ยามดอกมักกะลีผลส่งกลิ่นหอมฟุ้งไปทั่ว ก็จะมีผู้สนใจ
กลิ่นอันแสนพิเศษนี้อย่างมากมาย แม้ว่าผู้ที่จะมี
หลากหลายประเภท แต่ทั้งหมดต่างก็มุ่งมายังต้นมักกะลีผล
ด้วยความปีติยินดี และต่างล้วนมีความกำหนดในกามเช่น
เดียวกัน พวกที่มีฤทธิ์ก็เหาะกันมา เช่น พวกคนธรรพ์ทั้ง
ชั้นสูง ชั้นกลาง ชั้นล่าง ที่ได้กลิ่นก็เหาะมายังต้นมักกะลีผล

พวกวิยาธรรก็เหาะมา เทวดาพวกนี้สามารถเหาะได้โดยไม่ต้องมีปีก และไม่ได้เหาะแบบซูเปอร์แมน แต่เป็นการเหาะด้วยฤทธิ์

นักพรตลัทธิ พวกนี้มีเวทมนตร์ มีคาถาอาคมต่างๆ เมื่อได้กลิ่นหอมอันเฝ้าชวนก็รู้สึกสนใจ เพราะว่ายังเป็นนักพรตที่มีตบะอ่อน หากมีตบะแก่กล้าก็จะสามารถอดทนต่อกลิ่นอันเฝ้าชวนนี้ได้และไม่สนใจ เนื่องจากไม่มีความกำหนดในกาม

ฤๅษีที่ขึ้นไปจากเมืองมนุษย์มีทั้งฤๅษีที่เป็นกายมนุษย์ และที่เป็นกายละเอียด

ฤๅษีที่เป็นกายมนุษย์ คือ ฤๅษีที่ได้ฌานสมาบัติ เป็นผู้มีฤทธิ์ จึงขึ้นไปได้ด้วยกายหยาบ ไม่ได้ถอดกายขึ้นไปเป็นการทำกายให้เบาเท่ากับใจ โดยเอากายและใจมารวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้ใจอยู่กับเนื้อกับตัว แล้วฝึกจนกระทั่งกายนั้นเบาเท่ากับใจ พอนี้ก็จะไปที่ไหน ก็ไปได้ แต่ประเภทนี้จะเป็นฤๅษีที่ตบะยังอ่อน ยังปฏิบัติได้ไม่ถึงรูปฌาน แต่เขาจะมีวิชาที่เรียกว่า **“จูปัตถาระ”** คือ การนั่งสมาธิจนได้แสงสว่าง แล้วจะต้องมีมนตร์ มีครู พอเขาท่องมนตร์ ครูก็จะมาช่วยทำให้เหาะได้

ฤๅษีที่เป็นกายละเอียด เมื่อได้กลิ่นหอมอันเย้ายวนใจ
ก็จะตามขึ้นไป เพราะว่าตบะยังอ่อนอยู่ ยังไม่แก่กล้า

ส่วนฤๅษีที่มีตบะแก่กล้านั้นจะไม่สนใจสิ่งเย้ายวน

ตบะแก่กล้า หมายถึง การปฏิบัติธรรมจนได้รูปฌาน
สมาบัติ ซึ่งจะเลยความรู้สึกเรื่องกามราคะ คือ ไม่มีความยินดี
ในสุขสัมผัสหรือความสุขแบบชาวโลก แต่จะยินดีอยู่ในฌาน
สมาบัติ เพราะดับนิวรณ์ทั้ง ๕ ได้ ซึ่งไม่ใช่ว่ากามราคะ
จะหมดสิ้นไป เพียงแค่วาระจับไว้ได้ชั่วคราว เปรียบได้กับ
การนำก้อนหินไปทับต้นหญ้า ดูผิวเผินอาจเข้าใจว่า ต้นหญ้าย่ำ
ตายไปแล้ว แต่ความจริงคือต้นหญ้ายังไม่งอกขึ้นมาใหม่
เท่านั้นเอง หากเรายกก้อนหินนั้นออก ต้นหญ้ายาก็จะเจริญ
งอกงามขึ้นมา แม้ฤๅษีที่มีตบะแก่กล้า อยู่ในฌานสมาบัติ
ท่านจะไม่มีความรู้สึกยินดี แต่ท่านก็จะประมาทไม่ได้

ล้อมรอลุ่น

ผู้ที่อยากได้มักกะลีผลเขามากันมากมาย มาเฝ้ารออยู่ที่โคนต้น คอยแหงนดู รอวันที่ผลไม้จะเปลี่ยนจากดอกกลายเป็นผลอันสุกงอม เฝ้าชะเง้อและชี้ชวนกันให้ดูว่า ดอกนั้นเป็นอย่างนี้ ดอกนี้เป็นอย่างนั้น ต่างรอคอยกันด้วยความชื่นชม

บรรดาผู้ที่มาเฝ้ารอทั้งหลาย ต่างรอคอยกันด้วยใจระทึก เฝ้ารอวันที่ดอกมักกะลีจะกลายเป็นผลที่สุกงอม ระหว่างนี้ก็พูดคุยนทนากันด้วยความเบิกบาน โดยไม่มีการขัดแย้งกันเลย เพราะผู้ที่มาเฝ้ารอนั้นต่างมีรสนิยมนเดียวกัน เป็นพวกเดิม พวกเก่า ที่มาเฝ้ารอเก็บมักกะลีผลกันทุกปี ส่วนพวกที่เกิดใหม่ก็บอกต่อๆ และพากันมา

บางพวก เช่น ฤๅษี ก็เฝ้าเลี้ยงแลอยู่ในถ้ำนานว่า ดอกไม้ที่ตนรอคอยนั้นบานหรือยัง อย่าลืมนะว่าเวลา ๑,๕๐๐ ปี ที่ต้นมักกะลีผลจะเริ่มผลิดอกเป็นเวลานานมากสำหรับมนุษย์ มนุษย์ทั่วไปไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้นานถึงเพียงนั้น แต่ที่ฤๅษีสามารถรอคอยได้ถึง ๑,๕๐๐ ปี ก็เพราะฤๅษีเป็นผู้มีอายุยืน หากได้มานสมาบัติแล้วอยู่ในถ้ำ ก็เรียกได้ว่าเป็นผู้ถือศีลกินลม ไม่ต้องใช้ข้าวปลาอาหารเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงร่างกาย สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยปีติ จึงมีอายุชั้ยยืนยาว

ถ้าเมื่อใดที่มนุษย์ไม่ได้ใช้อาหารเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงร่างกาย แต่ใช้ธรรมปีติ หรือปีติในถ้ำ เป็นสิ่งหล่อเลี้ยงร่างกายแล้ว อายุของมนุษย์ก็จะยืนยาว มีคลื่นหัวใจที่สงบราบเรียบ ไม่มีขึ้น ไม่มีลง

ดังนั้น ในปัจจุบันที่มีผู้กล่าวว่า การตีมีวโนในปริมาณที่พอเหมาะจะช่วยป้องกันการเป็นโรคหัวใจ เพราะว่าวโนจะทำให้หัวใจมีการสูบฉีดโลหิตได้ดีขึ้น หรือการเล่นการพนัน การไปสนามม้า เพื่อให้เกิดความสนุกลุ้นระทึก ตื่นเต้น โดยอ้างว่าเป็นการช่วยให้เลือดลมสูบฉีดได้ดีขึ้น แล้วจะทำให้มีโอกาเป็นโรคหัวใจลดลง มีอายุยืนยาวขึ้น คำกล่าวในลักษณะนี้จึงไม่เป็นความจริง เพราะการจะมีอายุชั้ยยืนยาวคลื่นหัวใจจะต้องราบเรียบ สงบนิ่ง

วันใดที่มนุษย์ไม่ต้องรับประทานอาหารหยาบ ร่างกาย
สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยการถือศีลกินลมอย่างนั้น มนุษย์
จึงจะมีอายุยืน

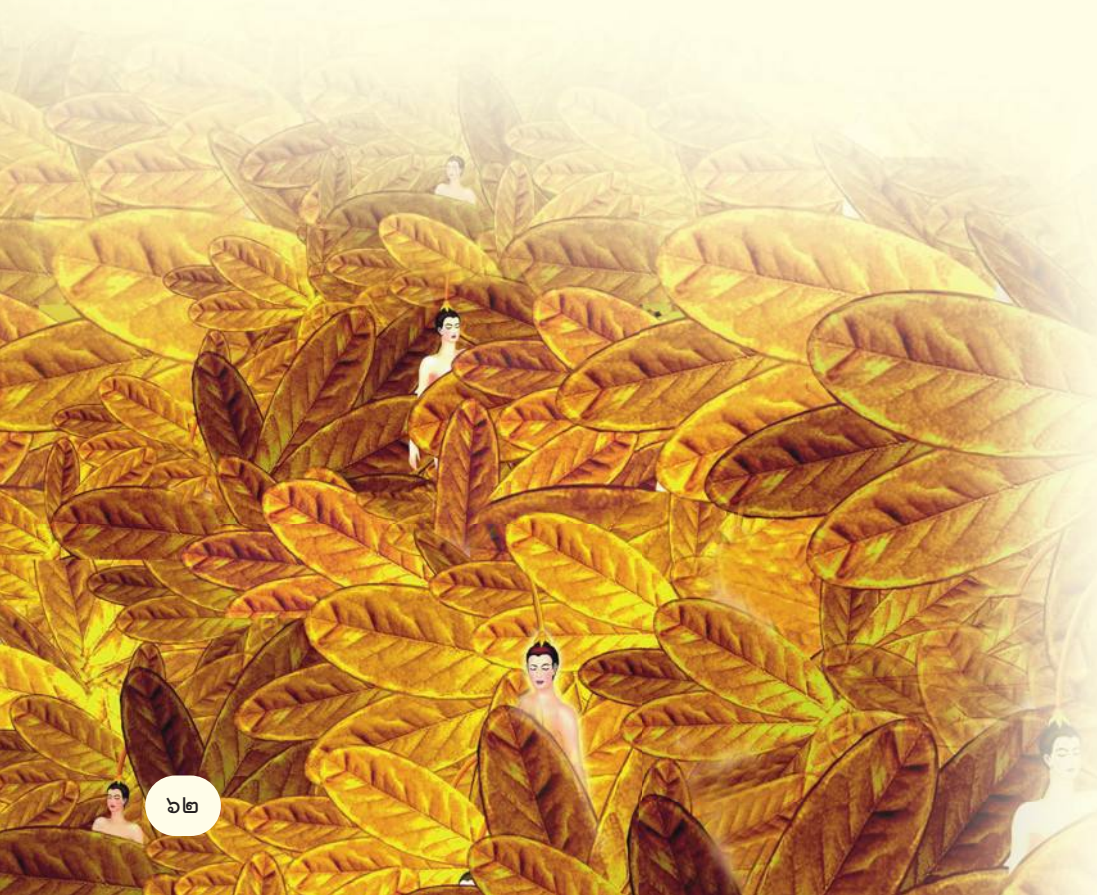
ปัญจสาขา

เมื่อเข้าเดือนที่ ๒ กลีบดอกก็เริ่มหลุดร่วง เผยให้เห็น
ผลภายใน คนธรรพ์ วิทยาธร เทวดา ที่มาเฝ้ารอนั้น ต่างก็
ชี้ชวนและพูดคุยกันว่า “โอ้ นั่นเกือบจะมีผลแล้ว” บ้างก็ว่า
“ดูสิ นั่นผลีออกมาเป็นปัญจสาขาแล้ว”

ปัญจสาขา คือ มีลักษณะเป็น ๕ ปุ่ม แต่ละปุ่มพร้อม
จะเติบโตกลายเป็นหัว เป็นแขน เป็นขา เหมือนเด็กทารก
แรกเกิด โดยส่วนที่เป็นหัวจะอยู่ตรงข้อซึ่งคล้ายกับข้อของ
ผลมังคุด แต่ประณีตสวยงามแบบรัตเกล้าของเทพธิดา ยาม
ที่สายลมพัดมากระทบ ร่างนั้นก็พลิวลมไปมา หลับตาพริ้ม
ตลอดเวลาเหมือนตุ๊กตา

มักกะลีผลหลับตาพริ้ม แล้วก็เจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ
เท่ากับเต็ววัย ๑๐ ขวบ มีแสงเรืองๆ อยู่ทั่วกาย แล้วเจริญ

เดิบโตเต็มวัยเป็นสาววัยแรกรุ่งน เพียบพร้อมไปด้วยความงาม
ที่มนุษย์และเทวดาต่างหลงใหลใฝ่หา ริมฝีปากสีชมพูเรื่อๆ
ผิวพรรณนั้นงามดุจกลีบดอกบัว ผิวสีชมพู ขนสีทอง ผุดผ่อง
ทั้งเรือนร่าง มีไอร่าน ละมุนละไม รูปร่างเหมือนเทพธิดา
เพียงแต่ไม่มีชีวิตจิตใจเหมือนเทพธิดา เพราะเธอคือผลไม้

แม้ว่ามักกะสีผลจะเป็นผลไม้ แต่ผิวสัมผัสไม่กระด้าง
แบบที่เราสัมผัสลูกอิน ลูกจัน หรือลูกมะม่วง ความรู้สึก็จะ

ไม่ใช่แบบนั้น ผิวสัมผัสของมักกะลีผลจะทำให้เกิดสุขสัมผัส
คือ เวลาสัมผัสแล้วจะมีความสุข และมักกะลีผลจะมีความสุข
หอมตรึงใจตลอดเวลา ต่างจากมนุษย์ ถ้ามนุษย์ไม่ได้แปรงฟัน
ไม่ได้อาบน้ำ ไม่ได้สระผม หรือแม้จะอาบน้ำสระผมแต่
ไม่ประแป้ง ไม่ชโลมด้วยของหอม ปล่อยให้เหงื่อออก ก็ย่อม
มีกลิ่นอันสุดจะทน

หาวิเศษสายพันธุ์นี้ไม่มีอยู่ว่ะภายใน ไม่มีใครกระตุก
เป็นผลไม้สวรรค์ซึ่งข้างในมีธาตุสำเร็จที่หอมกรุ่น ต้องรอ
จนผลสุกงอมแล้วหล่นลงมาเองเท่านั้นจึงจะใช้ได้ เพราะฉะนั้น
ผู้ที่มาเฝ้ารอทั้งหลายก็จะรอคอยกันอย่างใจจดจ่อ ลุ้นระทึก
ว่า เมื่อไรผลจะหลุดจากขั้วสักที

เมื่อมักกะลีผลเริ่มสุกเต็มต้น แต่ละผลจะมีรูปร่าง
ใกล้เคียงกัน โดยมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยเหมือน
ผลไม้ สุกก็ไม่พร้อมกัน ใน ๑ เดือน จะทยอยสุก เริ่มสุก
ก็หมายความว่า ยังห้ามอยู่ ช่วงเวลานี้เองที่เป็นช่วงสำคัญ
ที่สุดแห่งการรอคอย เพราะผู้รอคอยต่างเฝ้าคอยมาเป็น
เวลายาวนานถึง ๓,๐๐๐ ปีมนุษย์ ดวงตาของผู้รอคอย
ทุกคู่จึงจ้องมองไปที่จุดหมายเดียวกัน

ช่วงเวลานี้ ผู้เฝ้ารอคอยทั้งหมดต่างก็รู้สึกคึกคัก กระปรี้กระเปร่าเป็นพิเศษ แว่ตาทุกคู่ฉายประกายแห่งความหวัง หัวใจทุกดวงเต็มเปี่ยมด้วยความใฝ่ฝันที่จะได้ครอบครอง มือทุกคู่ของผู้รอคอยพร้อมจะรองรับนารีผลไปเชยชมให้สมปรารถนา

ในที่สุด นารีผลก็หล่นลงมา... ร่างอันงดงามค่อยๆ หลุดจากชั่วลงมาที่ละผล... ที่ละผล

ศึกชิงม้กกะลีผล

เวลาผ่านไป การร่ว่งหล่นของม้กกะลีผลก็ลดลง
จำนวนม้กกะลีผลน้อยลงไปเรื่อยๆ จนดูบางตา แต่จำนวน
ผู้ปรารถนาที่จะครอบครองม้กกะลีผลนั้นกลับเพิ่มมากขึ้น
ดังนั้นเมื่อผลใดหล่นลงมา ก็จะได้รับ ความสนใจจากผู้รอคอย
เป็นอย่างมาก

แต่ครั้งที่ม้กกะลีผลหล่นลงมา ผู้รอคอยต่างไม่
รอช้าที่จะเข้าไปรับ ซึ่งทุกท่านมีความคิดเหมือนกัน นั่นคือ
ต้องการครอบครองม้กกะลีผลแต่เพียงผู้เดียว

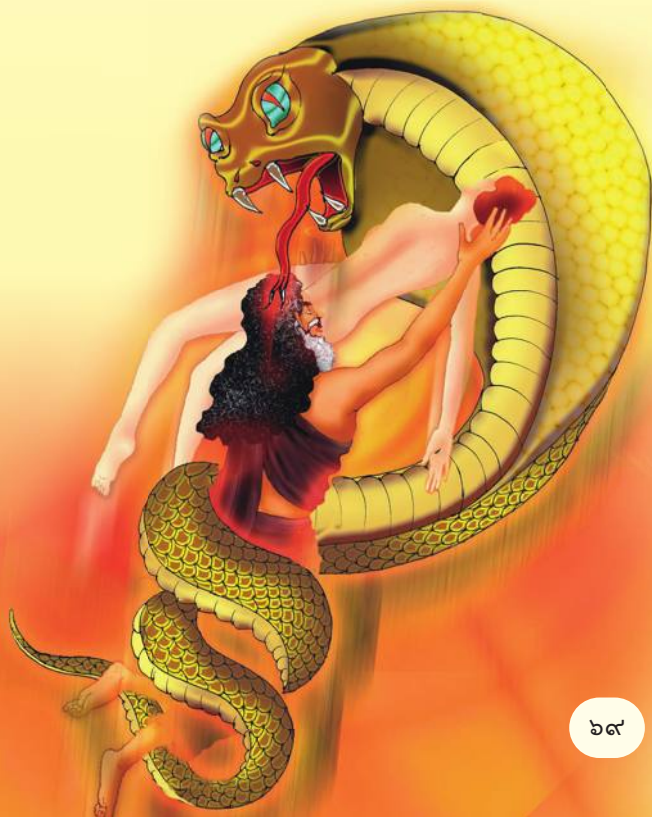

เมื่อปริมาณความต้องการกับปริมาณของสิ่งที่ต้องการ
ไม่สอดคล้องกัน การแย่งชิงสิ่งที่ต้องการจึงเกิดขึ้น ซึ่ง
แต่เดิมนั้น ผู้รอคอยต่างสมัครสมานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
ชี้ชวนกันชมดอกมักกะลีผล ต่อมาเมื่อมักกะลีผลสุกงอม
ร่วงหล่นจนเหลือน้อยลง ก็เริ่มมีการแย่งชิง โดยยังไม่ถึง
ขั้นทะเลาะกัน แต่เมื่อมักกะลีผลเหลือน้อยลงไปอีก
ช่วงนี้จึงเริ่มมีการทะเลาะเบาะแว้งจนถึงกับต่อสู้กัน

ตัวอย่างเช่น ทันทิที่นักพรตห่มกรัก หนึ่งในผู้เฝ้ารอ
เห็นว่าผลไม้ที่ตนเฝ้ามานานหล่นลงมาแล้ว ก็เหาะ
เข้าไปรับมักกะลีผลก่อนใคร แต่ฤๅษีที่ห่มหนังเสือก็คิดว่า
ตนมีสิทธิ์จะครอบครองมักกะลีผลเช่นกัน เมื่อเป็นเช่นนี้
การชิงรักหักสวาทจึงเริ่มขึ้น!

ฤๅษีที่ห่มหนังเสือร้ายเวทแปลงร่างเป็นงูใหญ่สีทอง
พุ่งไปโอบรัดนักพรตหนุ่มกรัก ทำให้มักกะลีผลหล่นจากมือ
นักพรต แล้วฤๅษีในร่างงูก็รีบเข้าไปรับมักกะลีผลไว้ด้วย
พังพาน

แต่มีหรือที่นักพรตหมักรักจะยอมแพ้ เขาแปลงกาย
เป็นนกอินทรีแล้วโฉบด้วยความเร็วเหนือเสียงไปยังงูใหญ่
สีทอง เพื่อชิงมรกตกะลีผลที่อยู่บนพังพาน ทั้งสองต่อสู้กัน แต่
งูใหญ่เสียเปรียบเพราะเป็นสัตว์ที่มีฤทธิ์น้อยกว่านกอินทรี
เมื่อโดนกรงเล็บนกอินทรีเข้าก็ต้องยอมแพ้ ฤๅษีคลายมนตร์
กลับคืนสู่ร่างเดิม โกรธหน้าดำหน้าแดงจนต้องจุกติ (ตาย)

การต่อสู้แย่งชิงที่ได้ต้นมรกตกะลีผลนั้นมีหลากหลาย
รูปแบบ มีทั้งการต่อสู้แบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม โดยแต่ละ
เหตุการณ์ที่ดำเนินไปล้วนมีความดุเดือดและน่าตื่นเต้น

ยิ่งกว่าหนังจีนกำลังภายใน หรือละครจักร ๆ วงศ์ ๆ อย่าง
เทียบกันไม่ได้

ยิ่งเวลาผ่านไป จำนวนมักกะลีผลก็ยิ่งลดน้อยลงเรื่อยๆ
มักกะลีผลหล่นลงมาผลเดียวก็หายไปรับกันทั้งหมดเลย เมื่อ
เป็นเช่นนี้ การประลองฤทธิ์จึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อีกคู่หนึ่ง คือ วิทยาธรที่พาดหนังเสือกับนักพรต
ชูดขาว ซึ่งต่างฝ่ายต่างหมายจะชิงมังกะลีผลมาครองให้ได้
ไม่มีใครยอมกัน โดยทันทีที่มังกะลีผลหลุดลงมานั้น วิทยาธร
เป็นฝ่ายที่รับไว้ได้ นักพรตชูดขาวจึงแปลงกายเป็นเหยี่ยว
ใหญ่เพื่อเข้าไปชิงมังกะลีผลจากวิทยาธร ส่วนวิทยาธรได้
อุ้มมังกะลีผลแล้วก็รีบมุ่งหน้าสู่ถ้ำของตน โดยไม่ได้คิดเลยว่า
จะมีใครตามมาข้างหลัง

ในฉับพลัน! เหยี่ยวใหญ่ก็พุ่งมาเฉี่ยวโฉบมังกะลีผล
จากวิทยาธรไปได้อย่างรวดเร็ว วิทยาธรจึงร้ายเวทเป็น
เสือโคร่งบิน แล้วกระโจนเข้าไปไล่เหยี่ยวทันที ตะครุบเหยี่ยว
ด้วยกรงเล็บอันแหลมคม ทำให้มังกะลีผลหลุดจากกรงเล็บ
เหยี่ยว ขณะที่เหยี่ยวเสียหลักร่วงลงไป เสือโคร่งก็บินเข้าไป
ใช้แผ่นหลังของตนเข้ารองรับมังกะลีผลไว้ได้อย่างหวุดหวิด
และรีบกลับไปยังถ้ำของตนให้เร็วที่สุด

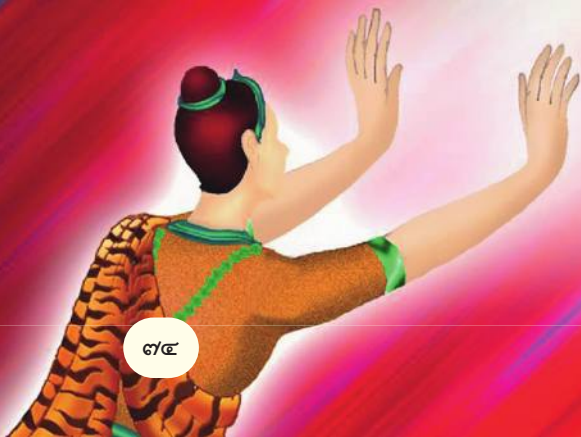
ฝ่ายเหยี่ยวใหญ่ เมื่อร่วงลงมาแล้วก็ไม่มีวันยอมแพ้
เด็ดขาด นักพรตชุดขาวในร่างเหยี่ยวใหญ่จึงร้ายเวท
แปลงร่างเป็นฝูงผีงบินตามเสือโคร่งไป ผีงทั้งฝูงบินอย่าง
รวดเร็วด้วยแรงปรารถนา

เมื่อตามมาทันเสือโคร่งบินที่มีมักกะสีผลพาดอยู่บน
กลางหลัง ก็รุ่มตอยปล่อยพิษเข้าที่ใบหน้าเสือ เสือโคร่งสู้กับ
ฝูงผีงไม่ได้ จึงกลับคืนสู่ร่างวิทยากร แล้วร้ายเวทปล่อยเพลิง
ไฟพุ่งออกจากฝ่ามือทั้งสอง หมายถึงเผาฝูงผีงให้หมดไหม้
กลายเป็นจุณ ผีงผีงนั้นแพ้ไฟจึงกลายร่างกลับคืนไปเป็น
นักพรตชุดขาว

ในปริบตาเดียว นักพรตชุดขาวก็ร้ายเวทปล่อยพลังน้ำ
จากฝ่ามือทั้งสองไปดับไฟ วิทยากรจึงร้ายเวทเสกลมพายุ
ออกจากฝ่ามือไปสู่กับพลังน้ำ เมื่อน้ำปะทะกับลมพายุก็ถูก
พายุพัดแตกกระเซ็น

นักพรตชุดขาวยังไม่ยอมแพ้ ร่ายเวทเป็นพายุกมุน
ที่ทวีอำนาจรุนแรงยิ่งขึ้น เมื่อพายุกมุนปะทะกับลมพายุลม
ธรรมดา ย่อมพ่ายแพ้ลมพายุกมุน พายุกมุนทวีความรุนแรง
ยิ่งขึ้น แล้วก็ดูวิथाธรที่พาดหนึ่งเสื่อเข้าไปตีลังกาหมุนตัว
อยู่ในกลางพายุ

ถึงกระนั้นวิทยากรก็ยังร้ายเวทเสกพายุหมุนที่รุนแรงกว่า มาสู้กับพายุหมุนของนักพรตชุตชาว พายุหมุนต่อพายุหมุนก็เคลื่อนตัวเข้าปะทะกัน ต่างฝ่ายต่างทำอะไรกันไม่ได้ เพราะฝีมือเสมอกัน ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างก็โกรธซึ่งกันและกัน

พอความโกรธเพิ่มขึ้น หน้าก็เริ่มแดง โกรธหนักยิ่งขึ้นอีก
ก็เลยจุกติดด้วยกันทั้งคู่

ขณะที่นักพรตชุดขาวกับวิทยากรประลองฤทธิ์กันอยู่
นั้น มักกะลีผลก็หล่นลงมาเรื่อยๆ หล่นลงมาๆ จนกระทบ
กับพื้นสวรรค์ **ทันทีที่กระทบพื้นก็เหวี่ยงไปเลย** ผู้หวังจะ
ครอบครองมัวแต่ประลองฤทธิ์กัน พลันสิ่งที่ทั้งคู่ต้องการ
กลับมลายหายไป

เราจะเห็นได้ว่า แค่ว่าผลไม้เพียงผลเดียว เขาก็กับยอม
สละชีวิตต่อสู้แย่งชิงกัน ซึ่งการต่อสู้แย่งชิงนารีผลนั้น
วิทยากรเขาจะแย่งกับวิทยากรด้วยกัน คนธรรมดาที่จะแย่ง
กับคนธรรมดา เขาจะไม่ข้ามสายกัน เพราะวิทยากรมองว่า
คนธรรมดาเหมือนเด็ก ๆ ถ้าวิทยากรไปแย่งคนธรรมดา
ก็เหมือนกับไปรังแกเด็ก เสียศักดิ์ศรี ส่วนคนธรรมดาก็มอง
วิทยากรเหมือนผู้อาวุโส จัดระดับกันด้วยฤทธิ์ เพราะ
ฉะนั้นเขาจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกัน นี่ก็เป็นเรื่องสังคมชาว
สวรรค์

เรื่องแย่งชิงผลไม้ ทำไมจึงกลายเป็นเรื่องใหญ่ ที่กลายเป็นเรื่องใหญ่ นั่นก็เพราะผู้หวังจะครอบครองผลไม้ นั้นยังหมกมุ่นอยู่กับเรื่องสุขสัมผัส ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับที่มนุษย์ยอมทุ่มชีวิต ยอมทุ่มทุกอย่างเพื่อระบบปลายประสาท ซึ่งในพวกกายละเอียดเขาก็มีความรู้สัมผัสคล้ายๆ กับปลายประสาทของมนุษย์อย่างนั้น แต่ของเขาจะดีกว่า เพราะภายในเขาไม่มีอวัยวะ ไม่มีตับไตไส้พุง ไม่มีเส้นเลือด ไม่มีเส้นเอ็น

เรื่องสุขสันต์นี้ เป็นเรื่องที่ติดกันไปถึงบนสวรรค์
ผู้รอคอยมักกะลีผลถึงกับยอมเสี่ยงตาย ยอมแลกชีวิตกับ
เรื่องสุขสันต์นี้

เมื่อมักกะลีผลลดจำนวนลงเรื่อยๆ หล่นลงมาเพียง
ผลเดียว แต่ขึ้นไปรับกันเป็นร้อย โดยคนที่อีกผลหนึ่งร่วง
ลงมา ก็มีนักพรตที่ใส่เสื้อแขนกระบอกสีดำสวมลูกประคำ
สีทองเข้ามารับผลไม้ผลนี้ไปได้ แต่วิทยากรที่พาดผ้าสีขาว
และวิทยากรที่พาดผ้าสีกรัก ผู้เฝ้ารออยู่ด้วยนั้น ต่างก็
ต้องการจะแย่งชิงมาเป็นของตน

วิทยากรที่พาดผ้าสีขาวจึงแปลงร่างเป็นเหยี่ยวสีน้ำเงิน
พุ่งเข้าใส่นักพรตที่ใส่เสื้อแขนกระบอกสีดำ เหยี่ยวบิน
เข้าไปโฉบมักกะสีผลหลุดจากมือนักพรต

วิทยากรที่พาผ้าสีกรักเห็นมักกะสีผลผูกเหยี่ยวโฉบ
ไปจิ้งรายเวทแปลงกายเป็น**หัสดีลิงค์**ตัวใหญ่ ตัวเป็นนก
หัวเป็นช้าง บินเฉี่ยวเข้าไปจู่โจมเหยี่ยวสีน้ำเงินจนมักกะสีผล
หลุดจากกรงเล็บเหยี่ยว แล้วหัสดีลิงค์ก็นำมักกะสีผลกลับ
ถ้ำของตน

นักพรตที่ได้มักกะลีผลคนแรกเห็นแล้วก็ไม่ยอม ด้วยคิดว่า ตนนั้นไปถึงก่อน สมควรที่จะได้เป็นผู้ครอบครอง นักพรตจึงถอดประจำออกมาขายเวทแล้วแปลงกายเป็น **สีหสกุณา** คือ ราชสีห์ที่สวยงามแต่ดุร้าย มีปีกเหมือนนก ขนสีน้ำตาลทอง ทั้งควบทั้งบิน กระโจนทะยานไล่ตามไปตืดๆ เมื่อตามมาทันก็ต่อสู้กันเป็นพัลวัน และแล้วสีหสกุณาก็ชิงมักกะลีผลมาไว้บนหลังของตนได้ด้วยลีลาอันสง่างาม

วิทยากรที่พาดผ้าสีขาวเห็นเหตุการณ์ดังนั้น ก็รู้ทันทีว่า
ตนสู้ไม่ได้ จึงร่ายเวทเรียกพวกวิทยากรที่พาดผ้าสีขาว
เหมือนกันให้มาช่วย คราวนี้มากันเป็นทีม จึงเกิดการสู้กัน
ระหว่างสายวิชา วิทยากรร่ายเวทกันเป็นหมู่เลย แปลงกาย
เป็น **ไกรสรสกุณา** เหาะกันมาเป็นทีมเลย สีหสกุณาเห็น
ดังนั้น จึงเรียกพวกของตนมาบ้าง เพื่อกอบกู้ศักดิ์ศรีของ
สายวิชา

เหล่าสี่หูสฤงหาจึงต้องเจอกับหมู่ไกรสรสฤงหาที่ไล่กวาด
เข้ามาล้อมพวกตนไว้ ซึ่งในขณะที่ซูลมุนกันอยู่ ก็มีวิทธยาธร
ในร่างไกรสรสฤงหาตนหนึ่งออกจากฝูงเพื่อมาชิงมังกะลีผล
ไกรสรสฤงหาตนนั้นปล่อยให้เพื่อนสู้กันไป แล้วตนก็รีบเข้า
ไปรับมังกะลีผลไว้ได้ เมื่อพวกพ้องเห็นดังนี้แล้ว ก็หมด
อารมณ์ที่จะต่อสู้ในทันที ทีมไกรสรสฤงหาพากันไล่กวาด
เพื่อนตนนั้น เพราะเพื่อนออกไปเดี่ยวๆ อย่างนั้นมันไม่
ยุติธรรม ที่ไล่กวาดตามเพื่อนไปนี้ ไม่ใช่เพื่อไปคุ้มกัน แต่
ตามไปเพราะแต่ละตนก็อยากได้มังกะลีผลด้วย

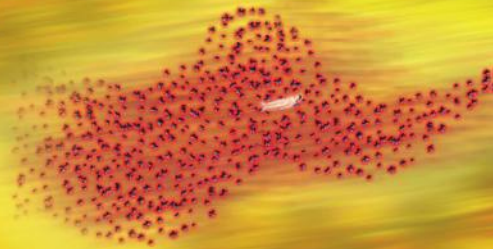
หัตถ์ดีลิ่งค์คืนร่างเป็นวิทยากรที่พาดผ้าสีกรักดั้งเดิม
แล้วรวมพวงรวมทีมมาอีกด้วยใจ ซึ่งทุกคนต่างก็พร้อมใจ
รายเวทแปลงกายเป็นต่อแตนฝูงใหญ่ซึ่งบินเร็วมาก บิน
ไล่กวาดไกรสรสกุณามาติดๆ ส่วนทีมไกรสรสกุณาก็ตามกวาด
เพื่อนไปโดยที่ไม่รู้เลยว่า ด้านหลังนั้น ต่อแตนกำลังตามมา
อีกเป็นฝูง

พอฝูงต่อแตนตามมาทัน ก็แยกย้ายกันโจมตีเข้าที่
ใบหน้าของไกรสรสกุณา ซึ่งแม้ว่าจะมีเขี้ยวมีเล็บ แต่ก็ไม่รู้
จะไปต่อสู้ต่บตีกับต่อแตนอย่างไร ไม่รู้จะไปตีตรงไหน ฝูง
ต่อแตนส่วนหนึ่งก็โจมตีไกรสรสกุณา อีกส่วนหนึ่งบินไปแย่ง
ชิงมักกะลีผลมาได้

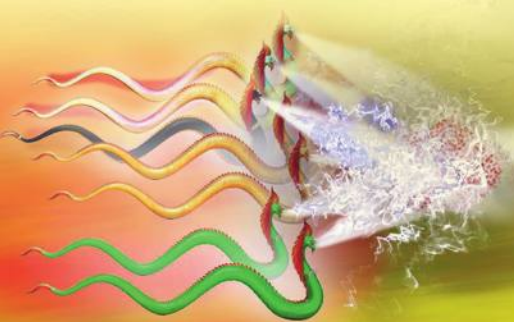
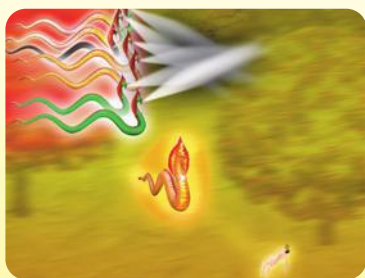

ถึงเวลานี้ ก็เป็นเรื่องของการต่อสู้ระหว่างสายวิชากัน
แล้ว ซึ่งตอนนี้มี ๓ ก๊กที่กำลังสู้กันอยู่

ขณะที่ทีมไกรสรสกุณาทำท่าจะพ่ายแพ้ฝูงต่อแต่นั้น
นักพรตก็ไม่ยอมแพ้ รวมทั้งด้วยใจร้ายเวทเป็นพญานาค
บังหนควัน รีบไล่กวาดตามไป ฝูงต่อแต่นซึ่งกลัวพญานาค
บังหนควันก็ต้องยอมปล่อยมักกะลีผล

จากนั้น เหตุการณ์ก็วนกลับไปคล้ายรูปแบบเดิม คือ
พญานาคตัวหนึ่งปล่อยให้ทิมลุยกันต่อไป แต่ตนไม่รอช้า
รีบพุ่งไปรับม้กะลีผลติดพันกันไปเลย ทิมที่เหลือก็ไล่กวาด
กันเหมือนเดิม กามภพก็เป็นอย่างนี้

ครูเดียวก็เกิดการรวมพลังกันระหว่างวิทยารพาดผ้า
สีขาวกับวิทยารพาดผ้าสีกรัก ๒ ก็มารวมกัน ซึ่งแต่เดิม
สู้กัน ๓ ก็ก ตอนนี้อยู่เหลือ ๒ ก็แล้ว

วิทยารที่พาดผ้าสีขาวเริ่มร้ายเวทก่อน พอร้ายเวท
เสร็จก็โยนผ้าสีขาวขึ้นไปในอากาศ ผ่านนั้นได้กลายเป็น
แหทองคำ ฝ่ายวิทยารที่พาดผ้าสีกรักก็ร้ายเวทเช่นกัน โยน
ผ้าสีกรักขึ้นไปในอากาศ ผ่านนั้นได้กลายเป็นเชือกบ่วงबाट
จากนั้นทั้งแหทั้งบ่วงก็รัดพญานาคไว้เลย ทั้งรัดทั้งคลุมกัน
หนาแน่นจนกระทั่งพญานาคต้องปล่อยมักกะสีผลหล่นลง
มา

ในขณะที่มักกะลีผลกำลังร่วงลงมาเรื่อยๆ ก็มีฤาษี
คนหนึ่งเหาะมารับไว้ได้ทัน

แต่ทันใดนั้น วิทยาธรที่พาดผ้าสีกรักก็ได้เหาะตามมา
ด้วย ครั้นประเณินแล้วว่าคงจะไม่ทันฤาษี จึงหยิบลูกประคำ
ออกมาร่ายเวทเสกลมพายุออกมาจากฝ่ามือทั้งสองข้าง
ให้พัดไปยังฤาษี ผลก็คือ ฤาษีกับมักกะลีผลต้องลมพายุ
จึงพลัดจากกันไปคนละทาง แล้วมักกะลีผลก็ค่อยๆ ร่วง
ลงมา ในที่สุด มักกะลีผลก็ตกถึงพื้น!

ทันทีที่มักกะลีผลสัมผัสพื้น ผลก็ชำ เเหียว วิทยาธรที่
พาดผ้าสีกรักตามมารับไม่ทันก็โกรธ ภาพที่เห็นคือ มักกะลีผล
กำลังเหียวและกำลังย่อขนาดเล็กลงไปเรื่อยๆ ฤาษีเหาะตาม
ไปเห็นภาพเดียวกัน ทั้งสองจึงยืนดูมักกะลีผลโดยหมดอารมณ์
จะแย่งชิงกันอีกแล้ว

มักกะลีผลค่อยๆ เหี่ยวและมีขนาดเล็กลงๆ จนในที่สุดก็หายไป ฤๅษีเกิดความรู้สึกปลงสังเวช เพราะได้เห็นแล้วว่า สิ่งที่ยั่งยืนนั้น ในที่สุดก็เป็น **อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา** เกิดขึ้นตั้งอยู่ แล้วก็เสื่อมสลายหายไปในที่สุด

ฤๅษีเห็นแล้วก็คิดได้ว่า เราควรจะกลับเข้าไปนั่งสมาธิต่อดีกว่า จึงกลับไปนั่งหลับตาบำเพ็ญตบะ บำเพ็ญเพียรต่อหมดอารมณ์เลย แต่หมดอารมณ์แค่ปีเดียว ปีหน้าค่อยว่ากันใหม่ อย่างนี้คือเบื่อชั่วคราว ไม่ใช่เบื่อถาวร แต่ก็ยังดี เพราะ ๑ วันสวรรค์เท่ากับ ๕๐ ปีในเมืองมนุษย์ ดังนั้น ก็นับเป็นเวลา ๑๘,๒๕๐ ปีในเมืองมนุษย์ที่ฤๅษีจะกลับไปบำเพ็ญตบะต่อ ซึ่งการกลับไปครั้งนี้ ภาพมักกะลีผลที่เหี่ยวเหาก็ปรากฏชัดในญาณทัสนะตลอดเวลาเลย

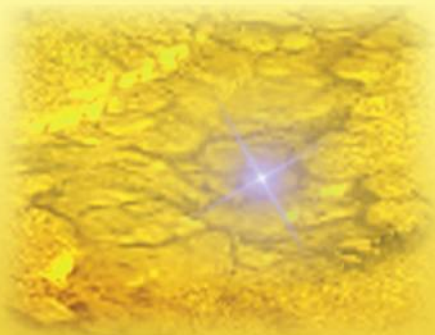

ส่วนนักพรตอีกคนหนึ่ง ยังปลงไม่ตก จึงกลับไปรอรับ
มักกะลีผลที่ต้นอีกครั้ง

พวกวิทยากรพาตผ้าสีกรักตามมาเห็นสภาพมักกะลีผล
ก็โกรธมาก แต่กลัวจุมติจึงระงับความโกรธไว้ได้ เมื่อระงับไว้
ได้จึงยังไม่จุมติ เพียงแค่แกล้งไปเท่านั้น

ส่วนตนหนึ่งโกรธจัดจนหน้าดำหน้าแดง จึงต้องจุมติ
ลงไปเลย

เหล่านักพรตที่ใส่เสื้อแขนกระบอกสีดำ สวมประจำทอง
ก็โกรธมากเช่นเดียวกัน ระงับไม่ได้ก็จุมติไปเป็นทีม หาก
ระงับความโกรธไว้ได้ก็ไม่เป็นไร แต่หากระงับเก็บไม่ได้
สภาพของตนก็จะแกล้งไปทันที

พวกที่จุติแล้วก็ไปตามกรรมของตัว บ้างก็ไปลงนรก บ้างก็ไปเป็นเปรต บ้างก็เป็นอสุรกาย บ้างเป็นสัตว์เดรัจฉาน บ้างเป็นมนุษย์ บ้างกลับมาเกิดเป็นวิยาธรีอีก บ้างก็ไปเกิดบนสวรรค์ ตามกำลังบุญบาปที่ได้สั่งสมไว้

ส่วนมักกะสีผลที่อยู่บนต้นนั้น ก็ยังคงมีผู้เฝ้ารอต่อไป เมื่ออีกผลหนึ่งร่วงหล่นลงมา คนธรรพ์ชุดสีเหลืองพาดผ้าสีแดงเหาะมารับไว้ได้ แต่ก็ตามมาด้วยคนธรรพ์ชุดสีเขียว พาดผ้าสีส้ม คนธรรพ์กับคนธรรพ์เหาะตามกันไป คนธรรพ์ชุดสีเขียวไล่เหาะตามไปแย่งมักกะสีผลมาจากคนธรรพ์ชุดสีเหลือง ซึ่งคนธรรพ์ชุดเหลืองแทนที่จะขัดขวางกลับทำนิ่งเฉย เหมือนรูปปั้นที่ลอยอยู่กลางอากาศ เป็นเพราะว่า

คนธรรพ์ชุดเขียวเขาร่ายเวทสะกดให้คนธรรพ์ชุดเหลืองขยับตัวไม่ได้นั่นเอง ซึ่งอย่างนี้นับว่าเป็นการร่ายเวทแบบเด็กๆ โดยคนธรรพ์ชุดเหลืองก็ได้แต่มองตามด้วยความเฉา เศร้า และเสียดายว่า ‘ไอ้มักกะสีผลของเรา เขาเอาไปแล้ว’

แล้วมักกะสีผลอีกผลหนึ่งก็ร่วงหล่นลงมา ทันทีที่คนธรรพ์ชุดสีแดงเหาะมารับไปได้ คนธรรพ์ชุดสีเขียวก็ตรงเข้าไปแย่ง แล้วคนธรรพ์ชุดสีม่วงก็ตามไปแย่งด้วย มีการร่ายเวท เสกผ้า ดัดพิณเป็นมนตร์เรียกคชสีห์มาช่วยเสริมกำลัง ดัดพิณร่ายเวทนำวิชาของตนมาต่อสู้กันเพื่อแย่งชิงมักกะสีผล แล้วต่อจากนั้นเหตุการณ์ก็จะเป็นไปลักษณะเดิม คือ **ต่อสู้แย่งชิงกันวนวาย**

นี่เป็นศึกชิงมรกตกะลีผล ผลไม้ดั่งแห่งทวีภพ ซึ่งไม่น่าเชื่อว่า เพียงแค่ผลไม้จะแย่งกันอย่างจริงจัง โลกชิงกันทั้งวัน แต่ผลก็ไม่เข้า ไม่มีรอยขีดข่วน เพราะถึงแม้จะแย่งกัน แต่เขาก็จะระวังไม่ให้มันเข้าเลย

สู้กันไปสู้กันมาด้วยฤทธิ์ที่ดูเหมือนเรื่องเหลือเชื่อเกินจริง แต่เรื่องเหล่านี้ถือว่าเป็นวิทยาศาสตร์ทางใจ ซึ่งในช่วงแรกๆ นั้น เมื่อเหล่าคนธรรพ์ วิทยาธร รับมรกตกะลีผลได้แล้ว ต่างก็แวบไปยังเคหาของตน แต่เมื่อผลไม้เหลือน้อยลง พอรับได้แล้ว ยังไม่ทันแวบก็เกิดศึกชิงมรกตกะลีผลเช่นนี้ เพราะวามรกตกะลีผลจะเป็นของเฉพาะสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของเท่านั้น ผู้อื่นไม่สามารถเข้ามาเป็นเจ้าของร่วมกันได้

หากผู้ใดนำมังกะลีผลไปถึงเคหาของตนได้แล้ว ผู้อื่นก็จะไปแย่งชิงหรือก้าวล่วงเข้าไปในเขตนั้นไม่ได้ นี่เป็นกฎของสวรรค์ หากฝ่าฝืนข้ามล่วงเขตกันก็จะมีโทษ

ก่อนมังกะลีผลจะหลุดจากขั้วนั้น จะยังไม่มีใครหาะขึ้นไปเก็บ เพราะหากไปเก็บตอนนี้ ผลยังห่ามอยู่ ยังไม่สุก เมื่อสุกเต็มที่แล้วก็หลุดจากขั้วเอง ใบกี้จะหล่นตามมาด้วย

ตอนนี้ผู้ที่มาเฝ้ารอต่างก็มีหัวใจดวงเดียวกัน วันนี้สงบศึก ไม่รบกัน สายตาทุกคู่จ้องมองไปจุดเดียว เมื่อไรจะหลุดสักที ถ้าไม่ได้อยู่ใต้ต้นไม้นี้ เหตุการณ์จะเป็นอีกแบบหนึ่ง แต่พออยู่ใต้ต้นไม้ี้ จะไม่มีการขัดคอขัดใจกันเลย

อัมกลัฏวิมาน

ผู้ที่มาเผาคอยทั้งหลาย เมื่อรอรับผลไม้ไม่ได้สำเร็จแล้ว ต่างก็อัมผลไม้เพื่อนำไปในวิมานของตน เวลาเราเห็น คนธรรพ์อัมผลไม้แบบนี้แล้วก็พอจะเข้าใจ แต่พอเห็น วิทยาธรรมาอัมผลไม้แล้ว เริ่มจะไม่ค่อยเข้าใจ เพราะว่า วิทยาธรรมาอยู่ในเพศเหมือนนักบวช แต่ทำไมยังมาเล่นตุ๊กตา ผลไม้แบบนี้ จึงจำเป็นต้องให้พวกเรารู้จักเขาว่า เขาไม่ใช่ นักบวช แต่ว่าชอบเพศนี้ เพราะรู้สึกว่ามันปลอดภัย

เพราะฉะนั้น อย่าไปคิดอะไรมาก อัมผลไม้ก็เหมือน อัมแดงโม ชมพู่ มะม่วง ทูเรียน แต่ว่าผลไม้บนสวรรค์นั้นมี รูปร่างเป็นอย่างนี้เท่านั้นเอง บางคน บางตน บางท่านอัม ๒ ผลก็มี ๓ ผลก็มี ตั้งใจจะเอาไปตนไว้

คนธรรพ์และวิทยาธรรมาไม่ได้เป็นเช่นนี้ไปเสียทั้งหมด บางกลุ่มเป็นผู้ที่มีความยินดีในกามรุนแรง บางกลุ่มก็เป็น ผู้ที่พ้นแล้ว ไประดับลดหลั่นกันลงมา เช่น บางกลุ่มยังเป็นผู้ที่มีความยินดีในกามอยู่ แต่เห็นภัยในวัฏสงสารก็มาบวช หรือผู้กำลังจะหมดกรรมก็อยู่เป็นโสด บางกลุ่มก็พอใจที่จะ มีสามีหรือมีภรรยาเพียงคนเดียว คือ รักเดียวใจเดียว

พวกหลายใจประเภทรักหลายคนก็มี ถัดมาก็พวกที่ขอให้เป็นมนุษย์เท่านั้นเป็นใช้ได้ แต่ถ้าพวกที่มีกรรมก็จะมีความยินดีในเพศเดียวกัน ถ้ามีความกำหนดยินดีในกามมากกว่านั้น ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นมนุษย์ จะเป็นสัตว์ก็ได้ ถ้ายิ่งไปกว่านั้นอีกก็คือ ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่มีชีวิต จะเป็นสิ่งของก็ได้ ผลไม้มักกะลีผลนี้ก็คือว่าเป็นสิ่งของชนิดหนึ่ง

เป็นเรื่องที่น่าคิดเหมือนกันว่า ทำไมจึงมีต้นมักกะลีผลที่ป่าหิมพานต์ ต้นไม้นี้มีมาตั้งแต่เมื่อไร ใครเป็นผู้ปลูก ถ้าเราตอนกิ่งเอามาปลูกในเมืองมนุษย์บ้างจะเป็นอย่างไร ที่มีผลไม้ทำท่าส่อถึงกายสูกงอมเต็มต้น

ถามว่า ผลไม้นี้เราจะนำเมล็ดมาปลูกได้ไหม คำตอบก็คือ ไม่ได้ เพราะว่าต้นไม้นี้เป็นของทิพย์ ซึ่งมีเฉพาะในป่าหิมพานต์ ถ้าอยากไปเห็น ก็ต้องทำใจหยุดใจนิ่งกันให้ดีให้ใจใสๆ

เมื่อมักกะลีผลที่สูกงอมร่วงลงมาจากต้น ผู้ที่รอรับได้แล้วก็จะไม่คุ้ยกันเลย ต่างรีบเหาะกลับวิมานของตน นำกลับเคหาไปเลย เช่น ที่ถ้าเงิน ถ้าทอง ถ้าแก้ว เป็นต้น

คนธรรพ์ วิทยาธรทั้งหลาย เมื่อได้ผลไม้ทิพย์แล้ว ต่างก็อุ้มมักกะลีผลกลับวิมานของตน

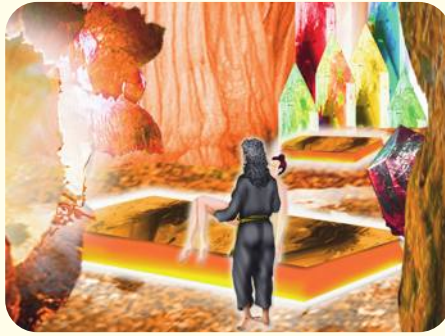
ถ้ำรัตนชาติสีแดงเป็นที่อยู่ของนักพรตชุตขาว

นักพรตชุตดำอุ้มผลไม้มาที่แท่นรัตนชาติสีเขียว

นักพรตหม่นสีรักอุ้มผลไม้มาที่แท่นสีม่วง

นักพรตชุดดำใส่ลูกประคำสีทองมาที่ถ้ำทองแดง

ฤๅษี วิทยาธร อุ๋มนารีผลมาที่แท่นรัตนชาติสีส้ม

ฤๅษีที่ห่มสีรักมาที่ถ้ำสีฟ้า

วิทยาธรห่มหนังเสืออุ้มมักกะสีผลมาที่แท่นทองคำ

วิทยาธรที่พาดผ้าสีขาวอุ้มมักกะสีผลมาที่แท่นสีน้ำเงิน

แท่นรัตนชาติเหล่านี้ หากมองด้วยสายตาจะคิดว่า
ผิวสัมผัสคงแข็งกระด้าง ไม่อ่อนนุ่ม แต่ความจริงแล้ว
แท่นรัตนชาติเหล่านี้จะให้สัมผัสที่อ่อนนุ่มมาก เป็น
ความอ่อนนุ่มด้วยสัมผัสอันเป็นทิพย์ แตกต่างจาก
ความอ่อนนุ่มในเมืองมนุษย์ แม้ว่าผิวภายนอกจะดูเงาวาว
แบบรัตนชาติก็ตาม

คนธรรพ์วิทยากร เมื่ออุ้มผลไม้ทิพย์มาวางที่แท่นของตนแล้ว ก็เพิ่งพิจารณาผลไม้

เสกชีวานารีผล

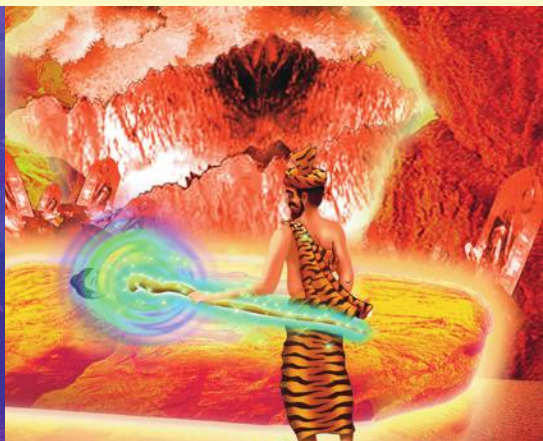
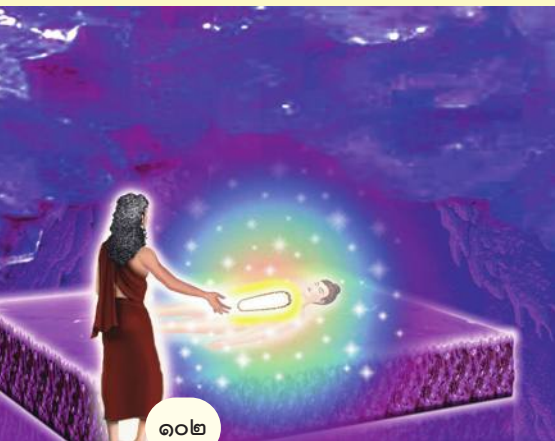
จากนั้น เขาจะต้อง**เดิมวิญญาน**เข้าไปก่อน เมื่อคนธรรพ์อุ้มมักกะลีผลมายังที่อยู่ของตนแล้วก็ค่อยๆ วางลงอย่างทะนุถนอม แผลวเบานุ่มนวลราวกับผีเสื้อที่ค่อยๆ สัมผัสละอองเกสรดอกไม้ แผลวเบาราวผีเสื้อที่โบยบินแล้วค่อยๆ โฟไปเกาะกลีบดอกไม้ อันบอบบางนุ่มนวลราวแพรไหมที่กำลังลอยลงมาจากอากาศ

คนธรรมดาเห็นมอดูมักกะลีผลที่นอนหลับตาพร้อมอยู่ด้วยความรัญจวนใจ มอดูแล้วก็เกิดอารมณ์พิศวาสขึ้นมา จึงหยิบพินขึ้นมาร่ายเวท ทันใดนั้นแสงสว่างได้บังเกิดขึ้น นารีผลลืมนตาแล้วลุกขึ้นมาร่ายรำด้วยลีลาอันเร้าร้อน ชมดชม้อย ชม้ายช่ายตา พุดคุยเจรจา ร้องรำทำเพลง

อีกท่านหนึ่ง อุ้มผลไม้มักกะลีผลมาวางบนแท่นแก้ว สีม่วง ถอดลูกประจำออกมา ร่ายเวท และโยนลูกประจำไปยังมักกะลีผล เกิดแสงสว่างขึ้น แล้วมักกะลีผลก็มีชีวิต ลุกขึ้นมาร่ายรำให้รู้สึกเร้าร้อนในทันที

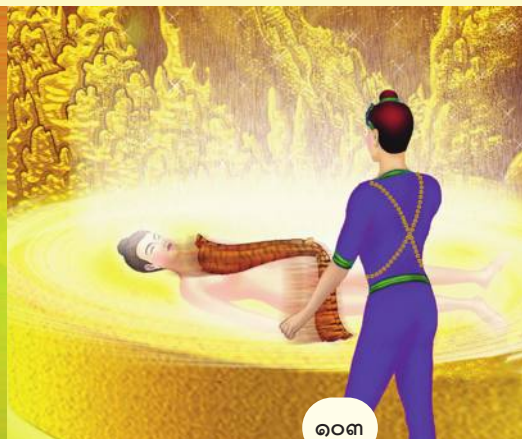
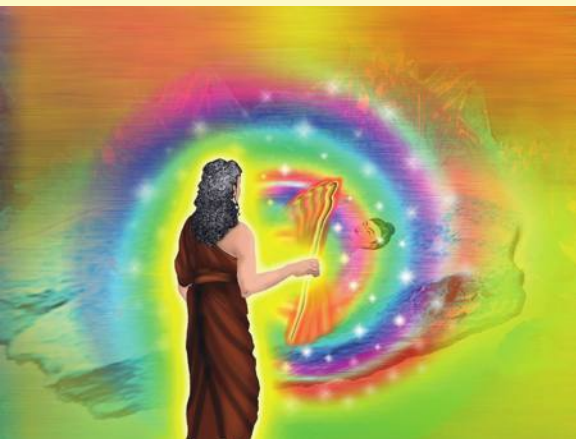
นักพรตใส่เสื้อแขนกระบอกสีดำ ใส่ลูกประจำทอง นำมักกะลีผลมาวางไว้บนแท่นแก้วสีทองแดง แล้วยืนมองร่างของเธอด้วยใจที่ขึ้นบานยิ่งนัก นักพรตถอดลูกประจำทองออกมา ร่ายเวทแล้วเหวี่ยงไปยังมักกะลีผล แสงสว่างได้เกิดขึ้น มักกะลีผลลืมนตา และลุกขึ้นมาด้วยลีลาชวนใจ

ฤๅษีที่ห่มหนังเสืออุ้มมักกะลีผลไปที่เตี้ยง วางลงอย่าง
แผ่วเบา ยืนมองด้วยใจที่ชื่นชมอยู่ครู่หนึ่งก็นำไม้เท้าทองมา
ร่ายเวท ซึ่ง**ไม้เท้าทองคำนี้หนักมาก ผู้มีฤทธิ์เท่านั้น
ที่จะถือได้** ฤๅษีใช้ไม้เท้าเคาะไปที่ร่างของมักกะลีผล บัดดล
แสงสว่างก็เกิดขึ้น แล้วเธอก็ลุกขึ้นร่ายรำในอีกลีลาหนึ่ง

อีกท่านหนึ่ง ประคองมักกะลีผลมาวางอย่างละมุน
เหยียบไม้เท้าทองคำขึ้นมาขึ้นไปที่ร่างมักกะลีผล ขยับไม้เท้า
ทองคำไปมา เพียงครู่เดียวก็มีแสงสว่างสาดส่องลงมาจาก
เบื้องบน แล้วมักกะลีผลก็พลันมีชีวิต

อีกท่านหนึ่ง มีหนังเสือพาดบ่า เมื่อวางมักกะลีผล
บนแท่นทองคำอย่างละมุนแล้ว ก็นำผ้าหนังเสือมาร่ายเวท
จากนั้นจึงค่อยๆ ลูบผ้าหนังเสือผ่านร่างมักกะลีผล จับพลัน
แสงสว่างก็เกิดขึ้น ชีวิตใหม่บังเกิดขึ้นมา เป็นชีวิตที่ร่าเริง
ลุกขึ้นมาในลีลาร่ายรำ

อีกท่านหนึ่ง อุ้มมักกะลีผลมาวางอย่างละมุน จ้องมอง มักกะลีผลด้วยอารมณ์อันเร่าร้อน แล้วหยิบผ้าสีขาวขึ้นมา ร่ายเวท และโยนผ้าขึ้นไปแผ่อยู่เหนือร่างมักกะลีผล ปรากฏ เป็นแสงสว่างคลุมร่างมักกะลีผลในทันใด แล้วชีวิตใหม่ ก็บังเกิดขึ้น

อีกท่านหนึ่ง วางมักกะลีผลที่นอนหลับตาพริ้มลง แล้ว ก็ร่ายเวท เป่า “พวง!” พร้อมกับปล่อยแสงออกจากมือ เหวี่ยงผ้าสีกรักไปที่มักกะลีผล แสงสว่างวาบเกิดขึ้น แล้ว ชีวิตใหม่ก็ลุกขึ้นร่ายรำในทันที

เมื่อมักกะลีผลถูกเสกให้มีชีวิตด้วยวิธีการต่างๆ เธอ ก็ลืมตา ลุกขึ้นร่ายรำอย่างอ่อนช้อย สวยงาม ร้องเพลงไป ร่ายรำไป พุดคุยได้เหมือนมีชีวิตจิตใจคล้ายกับเทพธิดา จากเดิมที่มีกลิ่นกายหอมฟุ้งอยู่แล้ว เมื่อถูกเสกให้มีชีวิต ผิวสีชมพูก็พลันเปล่งปลั่งขึ้นมา เป็นผิวที่นุ่มนวล มีไอร่า

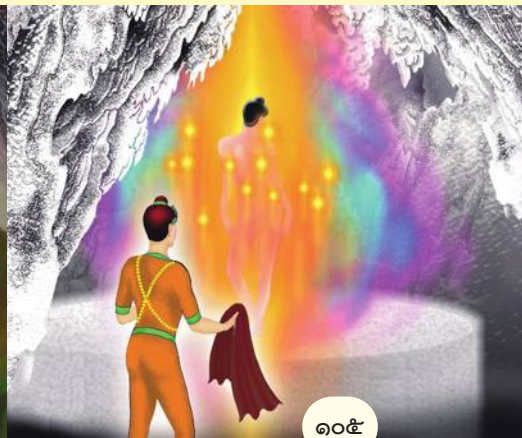

มีรัศมีเรืองรอง มักกะลีผลร่วงลงไป ร่ายรำไป เวลาหยุด ก็ชักถามพุดคุยด้วยถ้อยคำอันเป็นที่รัก ทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้เกิดความรัญจวนใจเป็นอย่างยิ่ง

ตัวอย่างที่เล่ามานี้ จะเห็นได้ว่า เขาเสกมักกะลีผลให้มีชีวิตด้วยวิธีการที่ไม่เหมือนกัน นั่นเป็นเพราะว่าเขาอยู่คนละสายวิชา

มีหลายคนสงสัยว่า คนธรรมมีแฟนไหม ถ้ามีแฟนแล้วทำไมยังไปหามักกะลีผลอีก ก็ต้องถามกลับว่า แล้วมนุษย์เล่าแม้มีแฟนแล้วยังออกนอกบ้านไปหาแฟนใหม่ทำไมกัน คนธรรมเองก็เช่นเดียวกัน อย่าลืมว่า พวกนี้ก็คืออดีตมนุษย์ จึงยังมีการกระทำคล้ายมนุษย์อยู่ และมีหลากหลาย

ถ้าเราอยากไปเห็นเองก็ต้อง ‘**ฝันในฝัน**’ กันให้เป็นก่อน ถ้าจะฝันในฝันให้เป็น ก็ต้องหยุดนิ่งเป็น ทำใจให้หยุด โดยใจจะต้องหยุดให้ถึงจุดที่ฝันได้

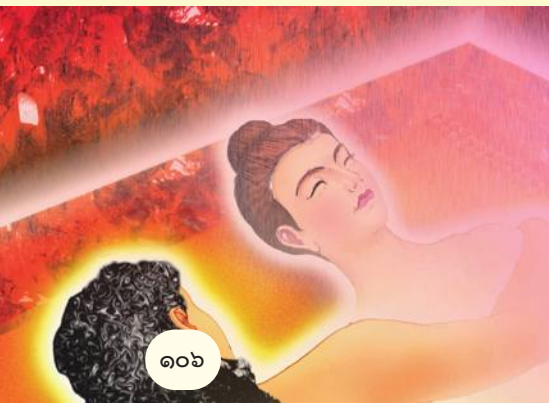
ตกสวรรค์เพราะมัวเมา

ใน ๗ วันที่เหล่านักพรต คนธรรพ์ เก็บมักกะลีผลมานั้น มักกะลีผลจะยังคงความสดอยู่ แต่เมื่อผ่าน ๗ วันไปแล้ว มักกะลีผลจะเริ่มเหี่ยว ปกติผลที่หล่นจากต้นมายังพื้นจะช้า และเหี่ยวเร็ว ร่วงหล่นมาไม่ทันไรก็เหี่ยวหาย แต่ผลที่หล่นลงมาแล้วไม่ตกพื้นจะเหี่ยวช้า เมื่อคนธรรพ์ไปรอรับมาก็ปลุกเสกด้วยเวทมนตร์

ปลุกเสกด้วยเวทมนตร์
รายรำไหมคุไฟ
เสพสมจนสุขสม
หลับสนิทสมฤดี

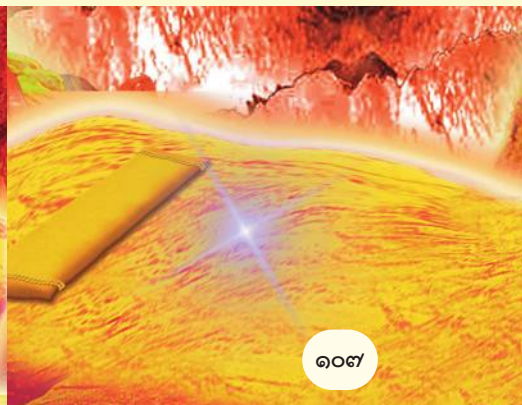
นารีผลลูกทันใด
ให้เราอ่อนเพลิงโลกีย์
ถึงอารมณ์วิสัยัญญี (สลบ)
ตื่นอีกทีสลดใจ

เมื่อคนธรรพ์เสพสุขแล้ว ก็หลับไปนานถึง ๓ เดือน สวรรค์ แต่เนื่องจากอารมณ์ของคนธรรพ์นั้นรุนแรงเป็นอย่างยิ่ง จึงส่งผลให้จิต แม้จะยังไม่ทันตื่นก็วูบไปเกิดใหม่แล้ว คนธรรพ์จุติจากภพนั้น ส่วนมักกะลีผลก็เหี่ยวลงไปเรื่อยๆ

นักพรตชุตราว ตอนที่ไปรับมักกะลีผลนั้นยังเป็นหนุ่ม
อยู่ แต่หลังจากที่เสพสมจนสุขสมแล้วกลับไปเป็นเวลา
๓ เดือนสวรรค์ เมื่อตื่นขึ้นมาพลันก็ต้องสลดใจ เพราะพบว่า
วัยของตนได้เปลี่ยนไป จากนักพรตหนุ่มกลายเป็นนักพรตชรา
จากที่เคยมีเส้นผมสีดำ เมื่อกลับไป ๓ เดือน แล้วตื่นขึ้นมา
กลับแก่ชราไปทันที ส่วนมักกะลีผลก็เหี่ยวลงเรื่อยๆ จน
มลายหายไป นักพรตเห็นแล้วยิ่งสลดใจ จึงยิ่งแก่ขึ้นไปอีก
เมื่อนักพรตเกิดความสลดใจมากเข้า จึงต้องจุติร่วงลงจาก
สวรรค์ทันที

ส่วนฤๅษีที่ห่มหนังเสือ ในทำนองเดียวกัน เมื่อเสพสม
จนสุขสม ถึงอารมณ์วิสุทธิ กลับสนิทสมฤดี ตื่นอีกที
สลดใจ แต่ด้วยฤๅษีนั้นยังพอมีบุญอยู่บ้าง ท่านจึงยังไม่แก่
ทันทีที่ฤๅษีเห็นมักกะลีผลเหี่ยวเฉาลง ก็รู้สึกงุนงง และรู้สึก
ปลง ฝ่ายมักกะลีผลก็ยังเหี่ยวไปเรื่อยๆ ความงามของเธอ
ไม่เหลือเหลือ หหมดสิ้นไปแล้ว แล้วเธอก็หายวับไปกับตา
ฤๅษีปลงหนักเข้าจึงกลับไปทำสมาธิต่อ

อิริยาบถสมาธิเป็นอิริยาบถของชีวิตที่ถูกต้อง ชีวิตที่สมบูรณ์ ชีวิตที่มีความอิ่ม ความพอแล้ว จะอยู่ในอิริยาบถนี้ ซึ่งเป็นอิริยาบถของผู้ที่มีชัยชนะ อุดมไปด้วยดวงปัญญาสว่างไสว ถ้าชีวิตของนักบวชอยู่ในอิริยาบถนี้ตลอดแล้ว ไม่ต้องห่วงเลย ชีวิตที่ถูกต้องนั้นเป็นอย่างนี้

ข้อสอบภาษี

เมื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับมักกะลีผลเป็นเช่นนี้ ต้นมักกะลีจึงเปรียบเสมือน**ต้นไม้ข้อสอบ**ให้ฤๅษีในเมืองมนุษย์ที่ได้มานสมาบัติตรวจสอบว่า ตนเองได้มานอ่อนหรือแก่ เป็นต้นไม้ข้อสอบ เพื่อทดสอบว่าผู้ใดจะสอบผ่านหรือไม่ หากผู้ที่มาทดสอบนั้นมีจิตยินดีในมักกะลีผล ก็แสดงได้ว่ายังสอบไม่ผ่าน เพราะทันทีที่มีความรู้สึกยินดี ตนก็ต้องร่วง ถ้าสอบผ่านจะต้องไม่มีความรู้สึกยินดี

ถ้าฤๅษีที่จะมาวัดกำลังดูว่า ตนสอบผ่านหรือไม่นั้น เป็นฤๅษีที่มาจากเมืองมนุษย์ ซึ่งขึ้นไปด้วยกายหยาบ ไปด้วยมานสมาบัติ ขึ้นไปได้เพราะกายเบาเท่ากับวิสัยของใจ คือเมื่อใจนึกถึงไหน กายก็ไปถึงนั้น หากฤๅษีเหล่านั้นต้องการไปเพื่อพิสูจน์ว่า ตนจะสอบผ่านไหม ผลการสอบก็คือ สอบตก หมดฤทธิ์ เหาะไม่ได้ จึงต้องร่วงลงมาจากสวรรค์

เพราะเมื่อขึ้นไปแล้ว บรรดาฤๅษีก็ย่อมอดไม่ได้ที่จะสัมผัส
ความหอมของผลไม้สวรรค์ เพราะว่ามันเป็นความหอมหวาน
ที่รัญจวนใจ ไม่เหมือนความหอมใดๆ ทั้งสิ้น ถึงแม้จะ
เป็นฤๅษีที่มีฌานสมาบัติ ผลการสอบของฤๅษีก็คือสอบตก
ต้องร่วงลงมา แล้วก็วิ่งกลับไปทีเดิม ต้องไปเริ่มต้นนับหนึ่ง
กันใหม่

ส่วนฤๅษีที่เป็นกายละเอียดก็สอบไม่ผ่านเช่นเดียวกัน แม้เขาจะยังเหาะได้อยู่ แต่ว่าหมดฤทธิ์จึงต้องย้อนกลับไป ที่เดิม ต้องวัดกลับไปเมืองมนุษย์ ไปตั้งต้นนับหนึ่งกันใหม่ จากนั้นก็จะเหาะไม่ได้แล้ว เพราะฤทธิ์หมด ใช้ฤทธิ์อีกไม่ได้ แล้ว เหมือนเครื่องบินน้ำมันหมด บินต่อไปไม่ได้

ตั้งต้นนับหนึ่งใหม่ ก็คือการกลับไปเริ่มต้นฝึกตนเอง กันใหม่ เพราะฤๅษีเหล่านั้นรู้ผลแล้วว่า ตนยังสอบไม่ผ่าน ซึ่งกว่าฤๅษีเหล่านี้จะขึ้นมาบนสวรรค์ได้ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย ต้อง พยายามฝึกวิชากันมานานแสนนาน แต่กลับสอบตก ด้วยเหตุ เพียงแค่ผลไม้ แต่จะว่าไปแล้ว ผลไม้ชนิดนี้ก็ไม่เหมือนผลไม้ ที่ไหนเสียด้วย เพราะเป็นผลไม้ที่มีความหอมหวานอันสุดแสน พิเศษ และมีความสวยงามสดดงามราวกับเทพิดา

บรรดาฤๅษีทั้งหลายที่ขึ้นมาแล้วยังสอบไม่ผ่าน แล้ว นักพรต วิชยาร คนธรรพ์ จะสอบผ่านกันแค่ไหน

เรื่องการสอบของสวรรค์นี้ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ น้อยๆ แต่ จัดเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้ก็เพราะว่า **หากเป็นฤๅษีที่มีตะบะ แก่กล้าแล้ว ท่านจะไม่ขึ้นไปทดสอบแบบนั้น ท่านจะนั่งเข้ามานสมาบัติของท่าน** ซึ่งเลยชั้นยินดีใน สุขสัมผัสไปแล้ว จะพึงพอใจเฉพาะความสุขที่ละเอียด ประณีตยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องอาศัยวัตถุใดๆ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ หรือทิพย์ก็ไม่สนใจ ท่านสนใจแต่เพียงการทำใจหยุดใจนิ่ง

มุ่งมันแต่การบำเพ็ญตบะเท่านั้น แม้กลิ่นดอกมักกะลีผลจะหอมรัญจวนใจแค่ไหน ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป ไม่มีความสำคัญใดๆ สำหรับท่าน แต่ถ้าเป็นฤๅษีที่ตบะอ่อนก็ยอมทนไม่ไหว

ฤๅษีที่ขึ้นมาจากเมืองมนุษย์ เมื่อมาถึงก็เกิดความกำหนดยินดี ฌานจึงเสื่อม เมื่อฌานเสื่อมก็ไม่มีฤทธิ์ แม้เพียงเห็นต้นมักกะลีผลผลิตดอกก็เฝ้าแต่รอคอยให้กลายเป็นผล **บางรายแค่เพียงได้เห็นดอกของต้นไม้ข้อสอบเท่านั้นก็ต้องร่วงลงมาจากสวรรค์** ผู้ใดเฝ้ารอก็ต้องร่วงลงมาจากสวรรค์กันหมดเลย

